

af indregning af pensionstillægget i folkepensionens grundbeløb).

(Lovforslag nr. L 161. Fremsat 18/1 78. Første behandling 24/1 78. Betænkning 19/5 78).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

18) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af lov om boligydelse til pensionister.

(Lovforslag nr. L 162. Fremsat 18/1 78. Første behandling 24/1 78. Betænkning 19/5 78).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Albertsen (S):

Socialdemokratiet er tilfreds med det opnåede forlig om de af regeringen fremsatte 6 lovforslag som et led i pensionsreformen. Vi er tilfredse, fordi vi kender folketingets sammensætning og ved, at vi ikke ensidigt kan føre socialdemokratisk politik.

Vi ved også, at disse 6 loves realisation koster ca. 1 mia kr., og disse penge skal der være dækning for. Derfor er der ud fra et socialdemokratisk synspunkt en sammenhæng i ansvarligheden både for udskrivningen af disse love og den økonomiske dækning, når man tager den sammensætning, folketinget nu engang har, i betragtning.

VKR-regeringens arbejdsgrundlag, loven om den sociale pensionsfond, har været udgangspunktet for det fremsatte sæt af love. Det giver en anden del af forklaringen på partigrupperingen i forliget.

Alligevel gjorde den socialdemokratiske repræsentation i folketingets socialudvalg, hvad lovbehandlingen angår, det lidt usædvanlige at optage individuelle seriøse drøftelser med alle partier for at høre, hvor der fandtes berøringsflader, og for at se, om en flertalskoalition kunne skabes.

De såkaldte politiske kraftcentre eller minikraftcentre mærkede vi lidet til i den henseende. Vi må også sige, når vi nu studerer de ændringsforslag fra den mest besynderlige politiske konstellation, vi endnu har oplevet i folketinget, at socialdemokratiets venlige invitation til en bred samarbejds politik om disse pensionslove åbenbart ikke er blevet forstået lige godt alle steder.

Nu kan det også være lidt svært for os på den anden side af forhandlingsbordet at følge med i de politiske saltomortaler, som CDs socialpolitiske ordfører, fru Yvonne Herløv Andersen, og kristeligt folkepartis ordfører, fru Inge Krogh, har præsteret i denne sag. Jeg citerer fra den 24. januar, hvor CDs ordfører i denne sag siger, Folketingstidende 1977-78, sp. 5035: »Så er der selve spørgsmålet om pensionstillæggets indregning. Det har været fremme før her i folketinget, det har vi tilsluttet os, og det kan vi også være principielt enige i.«

Kristeligt folkepartis ordfører siger samme dag, Folketingstidende 1977-78, sp. 5057: »At begrebet pensionstillæg forsvinder, betyder, at der sker en forenkling af pensionssystemet, og det ser vi med megen sympati på....«

Men i dag – 4 måneder efter – siger disse partier i deres fællesbetænkning med venstre-socialisterne, det kommunistiske parti og SF bogstavelig talt det stik modsatte, uden at de dog er så venlige at give en forklaring på denne totale holdningsændring.

Jeg erindrer, at CDs socialpolitiske ordfører for nogle år siden havde et standpunkt om bistandslovens ikrafttræden, som partiets leder og dermed partiet gik imod. Ordføreren stod alene i sagen; nu er hr. Erhard Jakobsen ganske vist kommet tilbage, ellers havde jeg måske haft lejlighed til at konstatere det ikke særlig ønskelige i, at han kom tilbage, for så kunne der blive en konflikt mellem den socialpolitiske ordfører og hr. Erhard Jakobsen.

Jeg skal bestemt ikke bestride nogens ret til at blive klogere, men en vis forklaring